

Олександр Олесь - вірші

Снігурі

Звідкіль гості налетіли
Стоголосим табуном
І розсипалися в полі
Над розсипаним зерном.
Заспівали, задзвеніли,
Мов заграли кобзарі...
Де взялась весела зграя,
Жарогруді снігурі.
Ось вони на сніг упали
І розквітли, як квітки...
На городах мак рожевий
Так завітчує грядки.
Нагло враз табун крилатий
Небезпечне щось зачув,
Вгору знявсь, і дуб гіллятий
В кущ троянди обернувсь.
Ще хвилина, і, як в казці,
Враз осипались квітки,
І за вітром над снігами
Полетіли снігурі.

Над Колискою

Спи, мій малесенький, спи, мій синок...
Я розкажу тобі безліч казок.
Нащо ж ти віченьки знову розкрив?!
Спи, моя пташко, то вітер завив.
Стогне і виє уже він давно,
Б'ється і стука у наше вікно...
Геть, розбишако, в далекі степи!..
Спи, моя ластівко, солодко спи.
Ось уже й вітер зовсім занімів...
Мабуть, заснуть під намет полетів...
Холодно зараз в лісах і лугах, —
Все потонуло в глибоких снігах.
Бігають зайчики, мерзнуть, тремтять,
Затишок хочуть собі відшукать.
Ось вони вгледіли, куцик стоїть,
Годі! Давно вже лисичка там спить.

Кинулись знову кудись на грядки, —
Ой, там ночують сьогодні вовки.
Краще ви в поле біжіть за лісок...
Знайдете там ви соломки стіжок, —
Глибше забийтесь, зарийтесь в снопки,
Щоб не знайшли вас голодні вовки...
Спи ж, мій малесенький, годі гулять...
Зайчики білі давно уже сплять.

Все Навколо Зеленіє

Все навколо зеленіє,
Річка ллється і шумить.
Тихо, тихо вітер віє
І з травою гомонить.
Як тут всидіти у хаті,
Коли все живе, цвіте,
Скрізь дзвенять пташки крилаті,
Сяє сонце золоте?..
«Швидше, мамо, — черевички!
Глянь, як весело в саду!
Ти не бійся — до кринички
Я і сам не підійду».

Дощик

Роси, роси, дощику, ярину,
Рости, рости, житечко, на лану,
На крилечках, вітрику, полети,
Колосочки золотом обмети.
Як достигне житечко на лану,
Прийдуть люди жатоньки ярину,
Блискавками косоньки заблищать,
Золотими кобзами забряжчать.
Роси, роси, дощику, ярину,
Рости, рости, житечко, на лану,
На крилечках, вітрику полети,
Колосочки золотом обмети.

Дві Хмароньки

Раз високо над горами,
Уранці по весні,
Дві хмароньки плили кудись,
Легенькі і ясні.
Удосвіта дві хмароньки
Зустрілися вгорі
І мовчки зупинилися,
Як тії дві зорі.
Дві хмароньки зустрілися,
Удосвіта колись,
Зустрілися, спинилися,
За рученьки взялись.
Хотілось їм зостатися,
Удвох прожити вік,
А вітер злий сміявся вже
Десь збоку біля їх.
І стали тихо плакати
Дві хмароньки ясні,
І сльози їхні падали,
Сріблясті і рясні.
А трави в свої рученьки
Ловили радо їх
І грались, ніби в креймахи,
Сльозами хмарок тих.

Гусятник

Жене гусей маленький хлопчик,
Жене на луки, на поля;
Гелгочуть гуси, шкутильгають...
«Гиля, гиля, гиля, гиля!..»
Аж ось спинились гуси білі
І став угледіли здаля,
Забили крилами, знялися...
«Гиля, гиля, гиля, гиля!»
Радіють гуси, поринають...
Нащо їм луки і поля?
А хлопчик плаче:
«Гуси, гуси! Гиля, гиля, гиля, гиля!»

На Екскурсію

Завтра, завтра підем в поле,
В школі кинемо книжки,
Цілий день ми проспівали,
Як співають там пташки.
І ромену, і волошок
Повні поли нарвемо,
На межі з квіток пахучих
Ми віночки сплетемо.
У лісах, лісах зелених,
Ми спочинемо гуртом
Під столітньою вербою,
Що схилилась над струмком.
Скільки ми нового знаєм,
Скільки ми угледим див!
Заспіваєм, защебечем
Серед лісу, серед нив,
Защебечем, заспіваєм,
Як співають там пташки...
Завтра, завтра підем в поле,
В школі кинемо книжки.

Веснянка

А вже красне сонечко
Припекло, припекло,
Яснощире золото
Розлило, розлило.
На вулиці струмені
Воркотять, воркотять,
Журавлі курликають
Та летять, та летять.
Засиніли проліски
У ліску, у ліску...
Швидко буде землянка
Вся в вінку, вся в вінку.
Ой, сонечко-батечку,
Догоди, догоди,
А ти, земле-матінко,
Уроди, уроди.